

॥ ३ ॥ ४ ॥ बद्धाः महासर्पाः अंगदरूपा येन तं अभिज्वाला व्याप्तमुखं कुङ्कुममित्यर्थः ॥ ५ ॥ नयनानां सहस्रैरेत्यनेनालौकिकत्वं दर्शितम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ रथशक्तिचक्रं ॥

तत्र भूतं महाकायं चंद्रार्कसदृशद्युतिं ॥ सोपश्यद्धारमाश्रित्य तिष्ठंतं लोमहर्षणं ॥ ३ ॥ वसानं चर्मवैयाघ्रं महारुधिरविस्त्रवं ॥ कृष्णाजिनोत्तरासंगं नागयज्ञोपवी-
तिनं ॥ ४ ॥ बाहुभिः स्वायतैः पीनैर्नानाप्रहरणोद्यतैः ॥ बद्धांगदमहासर्पज्वाला मालाकुलाननं ॥ ५ ॥ दंष्ट्राकरालवदनं व्यादितास्यं भयानकं ॥ नयनानां सहस्रै-
श्वविचित्रैरभिभूषितं ॥ ६ ॥ नैव तस्य वपुः शक्यं प्रवक्तुं वेष्टव्यं च ॥ सर्वथा तु तदालक्ष्य स्फुटैर्युरपि पर्वताः ॥ ७ ॥ तस्यास्य नासिकाभ्यां च श्रवणाभ्यां च सर्वशः ॥
तेभ्यश्चाक्षि सहस्रैर्भ्यः प्रादुरासन्महाचक्षिषः ॥ ८ ॥ तथा ते जोमरीचिभ्यः शंखचक्रगदाधराः ॥ प्रादुरासन्तर्द्वीपैः केशाः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ९ ॥ तदत्यद्भुतमालो-
क्य भूतं लोकभयंकरं ॥ द्रौणिरव्ययि तो दिव्यैरखवर्षैरवाकिरत् ॥ १० ॥ द्रौणिमुक्तांश्चुरांस्तस्मिन्तुतं महदग्रसत् ॥ उदधेरिव वार्यो घान्यावको वडवामुखः ॥
॥ ११ ॥ अग्रसत्तांस्तथा भूतं द्रौणिना प्रहितान् शरान् ॥ अश्वत्थामा तु संप्रेक्ष्य शरैर्घांस्तान्नि रर्थकान् ॥ १२ ॥ रथशक्तिमुमोचासौ दीप्तमग्निशिखामिव ॥ सात-
माहत्य दीप्ताग्रा रथशक्तिरदीर्यत ॥ १३ ॥ युग्माति सूर्यमाहत्य महोल्के वदिवश्च्युतः ॥ अथ हेमत्सरुं दिव्यं खड्गमाकाशवर्चसं ॥ १४ ॥ कोशात्समुद्भवहं शुबिलादीप्त-
मिवोरगं ॥ ततः खड्गवरं धीमान् भूताय प्राहिणोत्तदा ॥ १५ ॥ सतदा साद्य भूतवैबिलं न कुलवधयौ ॥ ततः सकुपितो द्रौणिरिद्रुकेतुनिभां गदां ॥ १६ ॥ ज्वलंती प्रा-
हिणोत्तस्मै भूततामपि चाग्रसत् ॥ ततः सर्वायुधाभावे वीक्षमाणस्ततस्ततः ॥ १७ ॥ अपश्यत्कृतमाकाशमनाकाशं जनार्दनैः ॥ तदद्भुततमं दृष्ट्वा द्रोणपुत्रो निरा-
युधः ॥ १८ ॥ अब्रवीदति संततः रूपवाक्यमनुस्मरन् ॥ ब्रुवतामप्रियं पथ्यं सुहृदां न शृणोति यः ॥ १९ ॥ स शोचत्यापदं प्राप्य यथाहमतिवर्त्यतौ ॥ शास्त्रदृष्टान-
विद्वान्यः समतीत्य जिघांसति ॥ २० ॥ स पथः प्रच्युतो धर्मात्कुपथे प्रतिहन्यते ॥ गोब्राह्मणनृपखीषु सख्युर्मातुर्गुरोस्तथा ॥ २१ ॥ हीनप्राणजडांधेषु सुसभीतोऽपि
तेषु च ॥ मत्तोन्मत्तप्रमत्तेषु न रास्त्राणि च पातयेत् ॥ २२ ॥ इत्येवं गुरुभिः पूर्वमुपदिष्टं नृणां सदा ॥ सोऽहमुक्त्वम्यपंथानं शास्त्रदृष्टसनातनं ॥ २३ ॥ अमागणैव मारभ्य
घोरामापदमागतः ॥ तां चापदं घोरतरां प्रवदंति मनीषिणः ॥ २४ ॥ यदुद्यम्य महत्कृत्यं भयादपि निवर्त्तते ॥ अशक्तश्चैव तत्कर्तुं कर्मशक्तिबलादिह ॥ २५ ॥

॥ १३ ॥ युग्मातिमिथुनराशेरेते अतिदीप्तं ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ अनाकाशं निरवकाशं ॥ १८ ॥ १९ ॥ अतिवर्त्य अतिक्रम्य तौ तयोः रूपकृतवर्मणोर्वाक्यमिति शेषः शास्त्रदृष्टान् अवध्यत्वेन शास्त्रज्ञाना-
न् समतीत्य शास्त्रमुल्लंघ्य ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥